

KMETSKA ŽENA IN DEKLÉ, ZA NJENE ROKÉ IN SRCÉ

M.:

Slika dolenjskega dekleta

(Nadaljevanje)

Naša dekleta so vsled težkih gospodar-
skih razmer na podeželju vse preveč prive-
zana k delu. Delo jim vzame ves čas in jih
vse zaslužni. Vsaj na Dolenjskem je tako.
Delo jih tako izčrpa, da otope in ne čutijo

potrebe po izobrazbi. Duševna plat je radi
tega siromašna. Vse znanje, ki ga dekle
ima, si je pridobila le iz praktičnega doživ-
ljanja, iz težkega vsakdanjega dela. Čita ze-
lo malo. Do knjig niti ne pride. Saj še knji-
ge Mohorjeve družbe dobivajo le redke
hiše. Tudi časopisov ni mnogo.

Z velikim veseljem obiskuje naše dekle
gospodinjke tečaje, ki pa so žal redki pri
nas. Posebno jo zanima kuharska stroka.
One, ki so obiskovale kak tečaj, morajo po-
sojati recepte vsem ostalim.

Smisla za lepoto ne manjka. Rada veze,
in okraši z vezeno svojo sobico, če jo ima
in kuhinjo. Ponos dekletov je lepo urejena
kuhinja. V lepem oblačenju kar tekmujejo
in zavisti ter škodoželjnost seveda tudi ne
manjka. V bližini mest so sprejele tudi ne-
kaj mestne navade. Rade obiskujejo odrske
predstave in še rajši sodelujejo v njih. Vsak-
danje življenje ji ne zadošča. Pušča ji v duši
vrzeli, ki jih skuša zamašiti z domišljijo.
Vsaj v fantaziji bi si rada pričarala še drugi,
lepši svet. Mnoge so globoko čustvene. Mi-
šljenje je kot pri ženskah sploh tesno po-

vezano s čustvovanjem. Zato nima stalnega
mnenja o gotovih stvareh, nima stalnih na-
zorov. Pri razsojanju jo vodi čustvo, zato
so njene sodbe pristranske. Naglo menja
razpoloženje »v enem žepu ima smeh, v dru-
gem jok«, pravijo. Starejših deklet se čisto
loteva grenka sentimentalnost in črnogle-
dnost. Kako tudi ne. Pred njo ni nobene
svetle točke več. Nikogar, ki bi ga ljubila,
za kogar bi se žrtvovala. Ženska najde iz-
polnitev v materinstvu, v ljubezni in oseb-
nih žrtvah. Če tega ni, postane zagrenjena.

Stanovskega ponosa ni. Manjvredno se
čuti celo pred ono, ki je nekaj časa služila
v mestu. To je velika ovira pri našem gi-
banju. Z vzbujanjem kmetске zavesti bi se
moralo začeti že v ljudski šoli. Tu imajo
učitelji in učiteljice, ki jim je pri srcu na-
predek naše vasi, lepo polje plodonskega
dela.

NAŠ VRT

Dela na vrtu

Že v prejšnji številki sem omenila, kako
potrebno je okopavanje, pletev in zalivanje.
Vendar marsikatera pri tem še ne postopa
pravilno, zato najbrž ne bo odveč nekaj be-
sedi o tem, pa tudi o pravilnem presajanju.

Presajanje.

Pravijo, da tisto dekle nekaj velja, ki ji
vse raste, kar posadi. Res je, tako dekle
nekaj zna, ker največ sadik umre radi ne-
pravilnega sajenja.

Gredo, kamor boš sadila, dobro prekop-
lji in pograbljalj. Pognojila si jo najbrž že
v jeseni, če pa ne, jo moraš zdaj. Sadike
(zelje, solato in dr.) prejšnji večer dobro
zalij, prihodnji dan pa vsako posebej pre-
vidno izpuli iz zemlje. Sadike moraš prej-
zaliti, da ne boš pri puljenju odtrgala kore-
nine in da bo na njej ostalo čim več zemlje,
ker tako rastlina v novi zemlji mnogo hit-
reje vzraste. Sadike devaj v mokro košaro.